

De indiske mænd kan noget med sanselighed, ømhed og nærvær. Det overvældede forfatteren Michael Svennevig på en af hans mange rejser til Indien.

ET ANDET NÆRVÆR

Af LONE NYHUUS

Hvad er du optaget af lige nu?

På baggrund af mine rejser til Indien har jeg skrevet to bøger. På min sidste rejse har jeg derimod samlet en masse lyde sammen: Musikanterne i togene, en mor, der synger med en gammel, sprukken stemme. Sangeren og komponisten Tulla bearbejder lydene, og Niels Vigild er i gang med at indtale teksten. Vi kalder det et "Ørkenshow."

Hvad var din vigtigste rejse?

Det må være første gang, jeg var i New Delhi. Jeg ankom til byen ved midnatstid, og alt var lukket. Jeg fandt en bil med chauffør, og i blinde pegede jeg et sted ud på kortet. Der skulle jeg hen! Det var koldt og tåget, og jeg faldt i søvn. Der var ørken hele vejen rundt omkring, men efter et par timer standser chaufføren. Han åbner døren og slår ud med armen, mens han siger Jaipur. Jeg stod der med den ene hånd på bilens håndtag. Med den anden klamrede jeg mig til den skuldertaske (maks. fem kilo), som jeg altid rejser med. Jeg var sikker på, at hvis jeg stap bilen, ville jeg falde ned i strømmen. Blive opslugt af havet af rullende vogne, af elefanter, af folk, der vandrer, af hellige køer og en enkelt abe, der sidder og kigger på mig.

Hvad fascinerer dig ved Indien?

Det er så vildt og surrealistisk. Det er ikke noget, som jeg selv kan skabe. Og det overgår min fantasi. Det gør mig ydmyg. Jeg kan rejse til Paris, jeg elsker at være i Paris, og der bliver jeg ikke ydmyg og lille. Der hygger jeg mig bare. Hvis du går ind i Indien, kan du fortabe dig totalt. Der er vesterlændinge, der kan rejse rundt i Indien hele deres liv. De kan totalt glemme deres oprindelige liv og nationalitet. Hvis man spørger dem, hvor de kommer fra, kan de ikke huske det. De er blevet trukket ud over nogle grænser.

Hvem mødte du på turen?

I Indien er mandeverdenen og kvindeverdenen skarpt adskilt. Derfor har de indiske mænd intergreret det kvindelige i deres egne fællesskaber – og i sig selv. De går med masser af smykker og store guldørenringe. Men det ser lidt skægt ud, når man møder to politibetjente på gaden. Og de holder hinanden i hånden! Jeg er både til kvinder og til mænd, og de indiske mænd har en blødhed og en finhed over sig, som jeg er helt vild med.

Hvad lærte du af de indiske mænd?

Selvom homoseksualitet er forbudt i Indien, sker det hele tiden, at mændene udvikler venskaber. Også meget intime. De gør det bare meget naturligt. For eksempel kan de sidde helt

Jaipur og det omgivende Rajasthan er farverigt.

ugenert og nusse hinanden i nakken, og hvis de sidder en lille flok sammen på et tæppe, bruger de hele tiden hinanden som et møblement: Så lægger man sig op ad et knæ, så krøller man sig hen over en ryg. De var ligesom en lille flok katte. Jeg blev dybt misundelig over den indelige og ikke seksuelle måde, de var på med hinanden. Jeg er opvokset med bevidstheden om, at vi i Danmark er meget frigjorte på det seksuelle område. I Indien møder jeg mennesker, der ikke er spor frigjorte – men de kan noget med nærvær. De tænker ikke på kærtegnene som sex. Men det er en forlængelse af, at de sidder og nusser i nakken. En naturlig forlængelse af deres venskab.

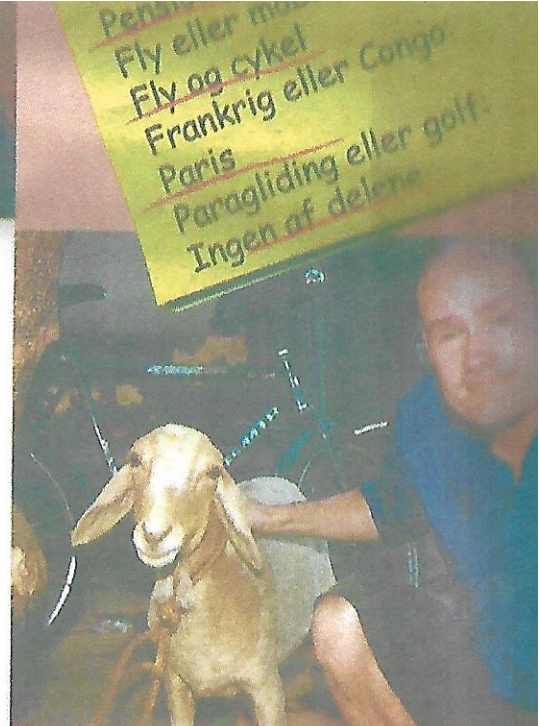
Hvad betyder det for dig at rejse?

Når jeg er ude at rejse, sætter jeg mig i de små tekøkkener og sidder og snakker med mennesker. Efterhånden fortæller de mig, hvad der er vigtigt for dem. Det at rejse er en undskyldning for at sætte sig et sted. Bare sidde der og hygge mig. Jeg ville ønske, at jeg kunne gøre det samme på Toftegårds Plads. Så kunne jeg skrive mine bøger der. Men det kan jeg ikke. Så jeg bliver nødt til at rejse ud.

Vil du give afkald på noget for at rejse?

Det gør jeg hele tiden – for at rejse ud bliver jeg nødt til at give slip. Alt det, jeg er opdraget til, bliver pillet af mig. Jeg møder ind, og jeg afleverer min personlighed i garderoben. Så skal jeg finde ud af, hvem jeg er. At rejse er "de tomme hænders kunst."

explorerer@jp.dk

Michael Svennevig rejser med let oppakning. Maksimalt fem kg.

Blå bog

- > Michael Svennevig, 43 år gammel, bor på Øst i København.
- > Forfatter, dukkemager og teaterleder af ALI i København.
- > Begyndte at skrive som 20-årig og debuterede med "Ørkenshow" 18 år efter med den selvbiografiske roman "Pletter".
- > Hans første rejse til Indien kom der også en rejse til og derefter har han igen og igen rejst i Indien.
- > Er medlem af Dansk PENs bestyrelse.
- > Bogen "Ørkendromme" udkom 2. februar.
- > Se mere på www.forlaget-epigraf.dk